

B.

Ekstraordinært Møde den 31. Juli 1905.

(For lukkede Døre).

Fraværende var: Hansen, Laursen, Nielsen, Joh. Pedersen og S. Pedersen.

I Borgmesterens Fraværelse ledede Bankdirektør Nørgaard Forhandlingerne i Henh. til Amtets Konstitution af 25. Juli.

1. (J. Nr. 203—05). Formanden meddelte, at han gennem Generalkommandoen havde modtaget Meddelelse om, at den danske Eskadre under Prins Valdemar ventedes hertil i 5. og 6. August. Om Søndagen bliver der Middag paa Slottet, og Lørdag havde Generalen tænkt at give Middag, men hvis Byen skulde ønske at indbyde Prinsen til Middag den Dag, maatte den have Forrang. Formanden henstillede, om man ikke i Betragtning af, at det var første Gang Kongens Søn førte en Eskadre ind paa Aarhus Bugt burde give en Fest for Prinsen og Mandskabet. Man vilde saa ogsaa faa Lejlighed til at indbyde Prins Christian og gjøre Gengæld for den Gæstfrihed, der stadig blev vist Byraadet paa Marselisborg Slot. En Aftenfest vilde formentlig være det naturligste.

Harald Jensen kunde ønske at erfare, hvilke Konsekvenser i Tilfælde af fremtidige lignende Eskadrebesege det vilde medføre, om man nu foranstaltede en Festlighed for Flaaden. Iøvrigt skulde han ikke have noget imod, at der blev arrangeret noget i Lighed med, hvad man gjorde, da den hollandske Eskadre laa her i Havnen; men han mente dog, at Garnisonen havde den første Forpligtelse til at gøre noget, og det saa næsten ud, som om den søgte at slippe for denne Pligt.

Formanden henstillede, at man for Prinsen og Officererne arrangerede en let Souper i »Venne-lyst« efter Middagen hos Generalen f. Eks. Kl. 9, medens Mandskabet og Underofficererne burde indbydes til at spise tidligere.

Schourup fandt ogsaa, at man burde gøre noget, og kunde slutte sig til Formandens Forslag.

Mikael Johansen var ligeledes af den Mening, at man af Hensyn til den Gæstfrihed, Byraadet hvert Aar nød paa Marselisborg Slot, burde benytte Lejligheden til at yde nogen Gen-gæld. Han vilde foreslaa, at man gav en Middag for Prinsen og Officererne og en Fest for Under-officererne og Mandskabet.

Sabroe vilde minde om, at der var en væsentlig Forskel mellem det forestaaende Eskadrebesege og de hollandske Krigsskibes Besøge her for-nylig. Den danske Eskadre anløber flere af de danske Havne og er snart her snart der; han frygtede for, at Byraadets Optræden her vilde kunne udlægges som en Hyldest af Militarismen og en Cadeau til den nuværende Krigsminister. Hollænderne derimod hyldede vi som Repræsen-tanter for en vindskibelig Nation, med hvilken Danmark netop havde afsluttet en særdeles betyd-

ningsfuld Traktat. Dertil kom, at Byen sikkert ikke vilde have nogen Indtægt af Eskadren, da Mandskabet ikke vilde give mange Penge ud her.

Harald Jensen vilde i Modsætning til Mikael Johansen holde paa, at der blev gjort saa lidt som muligt, og det, man arrangerede, skulde i hvert Fald være ens for Officerer og Mandskab.

Mikael Johansen bemærkede, at alle andre Byer, som Eskadren besøgte, gjorde noget for den. Selvfølgelig vilde Mandskabet give Penge ud her lige saa vel som Hollænderne.

Sabroe: Aarhus har hidtil staaet godt blandt Byerne, hvor der har været Tale om at modtage Fremmede og repræsentere. De hidtil arrangerede Festligheder har hver især haft deres Berettigelse, men vi skal vare os for at benytte enhver som helst Lejlighed til at lave Fest. For Hæren gøres der jo aldrig noget. Vi maa sørge for ikke at komme i Miskredit derved, at de Fester, vi foranstalter, udlægges som Reklame for Byen. Hvis det nu besluttet at gøre noget for Eskadren, bør Beværtningen i hvert Fald være ens for høje og lave.

Formanden frygtede ikke for, at det, vi nu gjorde, skulde blive betragtet som en Reklame; han var snarere bange for, at vi vilde faa Ry for Ugæstfrihed, hvis vi ikke gjorde et eller andet nu. Her var jo den særlige Grund, at det var Kongens Søn, der førte Eskadren; det maatte man ikke glemme. Borgerne vilde sikkert misbillige, hvis vi ikke sørgede for en passende Repræsentation paa deres Vegne.

Schourup: Reklame! Ja, det kunde der være berettiget Tale om, da vi gjorde Fest for Journalisterne for nogle Aar siden. Men her er Forholdet jo et ganske andet; her er det Folkets Sønner,

der kommer som indkaldte Soldater, og der vilde være langt større Anledning til at gøre noget for dem, end der var til at gøre Fest for Hollænderne.

Filtenborg var ikke meget for at feste igen, men ude i Byen vilde man dog vist finde det underligt, om vi slet ingen Ting gjorde. Kunde man ikke nøjes med at indbyde f. Eks. 100 af Mandskabet til en Fest i »Vennelyst« og Officererne til en staaende Seksa.

Formanden vilde sætte Pris paa, at Festen ikke blev for flot, men indskrænke Deltagernes Antal kunde man ikke. Han vilde foreslaa, at man indbød Officerer og Mandskab til en Fest i »Vennelyst«. Officererne til en let Souper og Mandskabet til en solidere Aftensmad. Prins Valdemar og hans to Sønner, der var med Eskadren, kunde man ikke byde det samme, som man bød Mandskabet. Til Festen maatte man ogsaa indbyde Prins Christian, den kommanderende General m. fl.

Harald Jensen syntes, det vilde se stygt ud, at man lavede to Anretninger, en for Officererne og en for Mandskabet. Festen for Hollænderne gik jo saa pænt.

Formanden oplyste, at Hollændernes Officerer ikke var forud indbudt til Festen; de kom for at se til Mandskabet og blev da anmodet om at deltage. Af praktiske Hensyn vil det sikkert være bedst at arrangere Festen i to Dele. Da Officererne først kan give Møde Kl. 9, vil det være nødvendigt at lade Mandskabet spise tidligere f. Eks. Kl. 6½. Ogsaa Pladshensynet vil gøre det umuligt at servere for Officererne og Mandskabet under et.

Thomsen var ellers ingen Ynder af denne Slags Fester; men her syntes han dog, der var

en særlig Anledning, da det var Prins Valdemar, der førte Eskadren. Han vilde anbefale, at man vedtog Forslaget enstemmigt og arrangerede en tarveligere Fæst saaledes som antydte. En Middag vilde han derimod ikke gaa med til.

R a h r syntes ubetinget, der maatte gøres noget, og saa helst, det blev en Middag.

J. C. Petersen kunde ganske slutte sig til Formandens Udtalelser.

Vestesen vilde ligeledes støtte Forslaget.

Sabroe vilde endnu engang fremhæve, at man ikke maatte gøre Skel mellem Officerer og Mandskabet. Spisningen maatte kunne ordnes samtidig i de to Lokaler i Pavillonen.

Andersen mente, at det nok kunde arrangeres, som Sabroe foreslog, i Pavillonen; men der var kun Plads til højst 225 Mand.

Samuelson foreslog, at der kunde dækkes i Teatersalen for Officerer og Menige samtidig.

Formanden saa meget gerne, at Arrangementet kunde lade sig udføre under et. Men, som sagt, af praktiske Hensyn blev det nødvendigt at dele det i to Hold: Spisning for Mandskabet Kl. 6 $\frac{1}{2}$ og staaende Seksa for Officererne Kl. 9. Dette behøvede jo ikke at udelukke, at Festen dog fik et ensartet Præg, hvad man ogsaa burde tilstræbe.

Mikael Johansen henstillede, at Borger-skabet fik Adgang til at tegne sig for Deltagelse i Souperen.

Formanden fraraadede dette; det vilde vække Uvilje, da jo dog kun et ganske ringe Antal kunde faa Adgang. Borgmesteren burde anmodes om at komme tilstede.

Det vedtoges at overlade til et Udvalg at arrangere en Festlighed overensstemmende med de faldne Udtalelser og saaledes, at Byraadet selv op-

kræver en Entré ved Indgangen til »Vennelyst« af 25 Øre, hvilket ansaas for nødvendigt af Hensyn til Pladsforholdene. Til dette Udvalg valgtes Borgmesteren, Jak. Jensen, Johansen, Lottrup og Nørgaard. Tre af disse Herrer skulde som Deputation overbringe Prins Valdemar Indbydelsen.

2. (J. Nr. 200—1905). Behandlingen af foranstaaende Sag gav Anledning til, at man vedtog af Hensyn til Patienterne paa Kommunehospitalet og »de Gamles Hjem« fremtidig at forbyde, at der ved Afbrænding af Fyrværkeri i »Vennelyst« anvendes Kanonskud eller »Kanonslag«, ligesom vedkommende Udvalg blev anmodet om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, om ikke Ulemperne fra de i »Vennelyst« opstillede Karuseller og Kraftprøver, der anvendes til langt ud paa Natten, i nogen Grad kunde forebygges.
3. (J. Nr. 127 --1905). Efter at Landbrugsministeriet i Skrivelse af 17. f. M. havde nægtet at anerkende den ved Vurderingsforretningen fastsatte Værdi, 3000 Kr., af **Staldbygningerne** paa det ved Elektricitetsværket liggende Areal, som man ønskede at inddrage under dette, og udtalt, at 5000 Kr. var den laveste Pris, for hvilken Bygningerne kunde overdrages til Kommunen, vedtog man efter Forslag af Udvalget for Bygninger og Inventar at gaa ind paa den af Ministeriet forlangte Købesum.
4. (J. Nr. 199—1905). Der meddeltes Kæmneren Rejsetilladelse i 4 Uger fra den 4. August paa de sædvanlige Vilkaar.

